

Festivalrecension: Varsågod, en konstupplevelse – men tankearbetet är upp till dig själv

Öppet sinne och nyfikenhet rekommenderas för den som ämnar dyka ner i festivalen Dans i november, vars svenskspråkiga namn känns rejält missvisande med tanke på det mångsidiga innehållet. HBL tar del av fyra helt olika konstupplevelser från högläsning till läderstövlar och löskuk.

FESTIVALER PREMIUM

En dialog mellan dans, arkitektur och filmkamera. Meg Stuarts kortfilm *The Clock* visas i Stoas foajé under festivalen Dans i november. **PRESSBILD**

Performance / Konst / Film / Dans

Dans i november:

Mette Edvardsen: Time has fallen asleep in the afternoon sunshine, Helsingfors konsthall. Till 12.11.

Meg Stuart & Damaged Goods: The Lobby, Intermission, Overtime, The Clock. Stoas foajé. Till 13.11.

Jared Gradinger, Angela Schubot, Stefan Rusconi, Alm Gnista & Shelley Etkin: The Hut. Utanföör Stoa. Till 13.11.

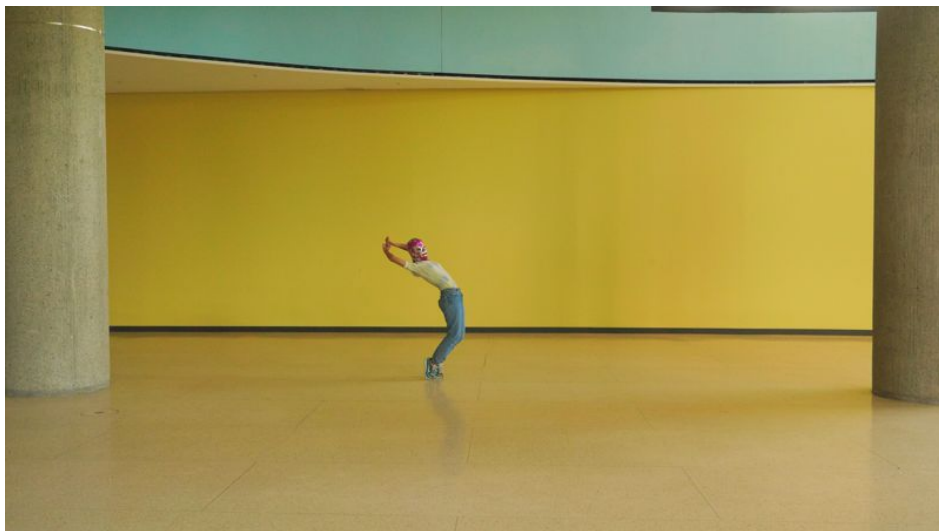
Eisa Jocson: Macho Dancer. Stoa 9.11.

Till att börja med: festivalen Dans i november skulle må bra av att uppdatera sitt svenska namn. På finska och engelska ligger festivalnamnet (Moving in November) mycket närmare festivalens karaktär. Rörelse i november är något helt annat än dansföreställningar rätt och slätt. En levande litteratursession, en installation i form av en stockstuga, fyra kortfilmer och en dansföreställning är till det yttre inte speciellt lika varandra – men alla väcker tankar. Det här är en festival att dyka ned i med öppet sinne och nyfikenhet.

Mette Edvardsens performancekoncept i form av ett levande bibliotek har HBL skrivit om tidigare ([läs mer här](#)). Jag passade på att stämma möte med boken det hela utgick ifrån, **Ray Bradburys** *Fahrenheit 451*, utgiven 1953 men med många skrämmande paralleller till dagens värld. Att sitta i ett hörn av Konsthallen och få en bok berättad för sig kändes rätt intimt. Ögonlocken kändes förbluffande tunga - högläsning tycks skicka godnattsignaler även till vuxna. Jag uppskattade speciellt hur min läsare **Staffan Eek** kort redogjorde för några egna tankar kring texten efteråt, både i fråga om översättningen och vissa specifika detaljer.

Svampar och svindlande tak

Utanför kulturcentret Stoa i Östra centrum kan man bekanta sig med *The Hut*, ett hem för mänskalkonstnärer och icke-mänskliga varelser, en installation kring svampar. Det är bara att gå in i den lilla mörka stockstugan, dra in dofterna, stanna upp och tänka en stund. Svampar växer både här och där, bland stockar och på ett gammalt pianovrak. Den som vill erbjuds också hörlurar med en text som ger svamparna en röst. Den finns på både finska, engelska och en utmärkt svenska.

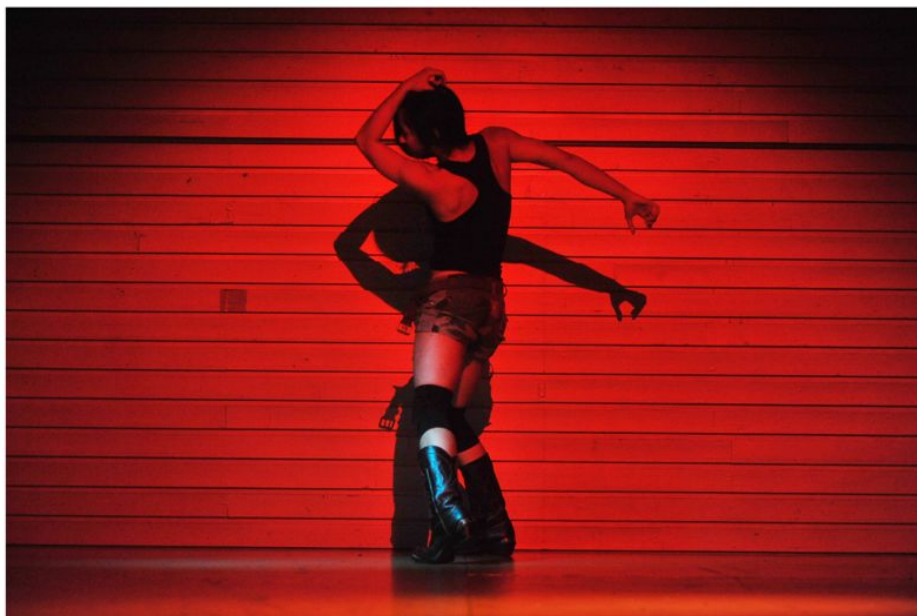
Dansen utforskar lekfullt former, ytor och färger i Meg Stuarts kortfilm *The Lobby*. PRESSBILD

Inne i Stoas foajé visas **Meg Stuarts** fyra kortfilmer med danskoppling. Här handlar det om en dialog mellan dans och arkitektur, närmare bestämt den säregna byggnaden Haus der Kulturen der Welt i Berlin. Speciellt i första filmen *The Lobby* är byggnadens röst nästan lika stark som dansens, som lekfullt utforskar former, ytor och färger. De andra filmerna är

inspelade på byggnadens tak, en vågig och svindlande konstruktion, nära till himlavalvet. Här är kamerans röst starkare och rörligare, i ett av mina favoritögonblick filmas dansarna rakt uppifrån så att deras skuggor syns dansa längsmed taket. Som bonus får vi härliga vyer över Berlin (varning för resefeber). Att tre av fyra filmer filmats på detta fascinerande tak ger ändå helheten en viss obalans då man ser dem alla i sträck.

Erotisk klubbans 2.0

Jag avslutar min festivalmaraton med en konkret dansföreställning. Filippinska **Eisa Jocson** har i flera verk utforskat erotiseringen av den dansande kroppen. Soloverket *Macho Dancer* djupdyker i både könsroller och sexualitet via den filippinska machodans-kulturen, en form av ultramaskulin utbudande dans som förekommer på erotiska klubbar och barer. Jocsons transformation från elastisk och späd till tung, muskulös och utmanande är förbluffande, hon bemästrar stilen till fullo och visst väcker verket tankar kring speciellt könsroller.

©Giannina Urmeneta Ottiker

Filippinska Eisa Jocson utforskar könsroller och sexualitet genom den ultramaskulina machodansen. **GIANNINA OTTIKER**

Ändå är jag inte helt övertygad av helheten som dansverk betraktat. Det blir machodansshow med läderstövlar och löskuk till 80- och 90-talstoner (varning för öronmaskar) och Jocson utforskar också temat i tystnad som motvikt. Jag skulle gärna ha fått en ännu tydligare inbjudan till konstnärens tankar, ett ögonblick av skörhet som öppnat för att tränga djupare under ytan. Nu förblir ytan rätt hårdkokt och som åskådare känner jag mig ganska ensam i mitt tankearbete. Men tankar väcks, vilket är det väsentliga.

Dans i november pågår till 14.11.

ANNONS: JAG ASSISTANS